

Bægt paa, og det er, at samtidig med, at vi have faaet et dybt og brugeligt Sejlløb fra Vesterhavet til Limfjorden, maa vi tillige se at sikre os det. Det har hidtil været Ulykken deroppe ved Udløbet af Limfjorden, at vi ikke have nogen Sikkerhed for, at Udløbet ligger fast. Det gælder nemlig ikke alene om at komme ud af vore Fjorde, men det gælder i langt højere Grad om, at den Skibsfører, den Fisker, som er udenfor, er vis paa, at han igen finder Indløbet samme Sted, hvor Udløbet var om Morgenen, da han sejlede ud af det. Det er den Ulykke, vi have haft at kæmpe imod langs hele Vestkysten, at Udløbene ere ikke stabile. De flytte sig. Hvorvidt der kan ske nogen Forbedring ved Hjælp af Sandpumperen, kan være tvivlsomt. Jeg tror, det er absolut nødvendigt, at sikre Lyborøn Kanal ved Arbejder, som kunne holde Løbet fast paa det Sted, hvor det nu er. — Med Hensyn til Hvide-Sande maa det maasse være mig tilladt at sige, at jeg fuldt ud slutter mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen), som erindrede om, at det er et Par Aar siden, at vi bevilgede et temmelig stort Beløb, for at skaffe et nyt Udløb fra Ringkøbing Fjord. Der blev da bevilget 60,000 Kr. dertil. Jeg for min Part var da en absolut Modstander deraf, idet jeg var overbevist om, at disse Penges vilde være fæstede ud til ingen Nytte, og jeg tillod mig ogsaa den Gang at udtale dette her. Nu skal jeg ganske vist indrømme, at jeg i min Ungdom har haft en Del Kendskab til Havet — og ogsaa til Sandet, for jeg har staaet paa Grund — men jeg vil dog ikke derfor sige, at jeg har en Sagkundskab, der grunder sig derpaa. Tværtimod hævder jeg, at jeg ikke har Spor af mere Sagkundskab end andre ærede Medlemmer. Man kan læse i Tillæg B. for 1890—91 de Oplysninger, som Indenrigsministeriet selv har givet, og der ville vi finde Udtalelser af den tidligere Vandbygningsdirektor Kolde-rup-Rosenvinge allerede fra 1887, hvor jeg, det var, om, at Udløbet fra Ringkøbing Fjord vil blive ved at vandre mod Syd. Hvor langt Vandringer vil strække sig, kan ikke angives, men den vil blive ved mod Syd, indtil Vandmængden i Fjorden paa Grund af det vanskelige Udløb stiger saa meget, at der dannes sig et nyt Udløb Nord paa, hvorefter det sydlige Indløb lukker sig. Derpaa begynder det nordlige Udløb at vandre Sønder paa igen. Saaledes har det nu været i Aarhundreder, og saaledes er jeg ogsaa overbevist om, at det vil blive ved at ske selv om man gaar til at danne et nyt Udløb. Det var

den forrige Vandbygningsdirektors Mening. Den nuværende Vandbygningsdirektor, Otterstrøm, udtaler nøjagtig det samme. Den Gennemførelse, som her omhandles, vil kun blive af kort Varighed og Nytte, og saa snart Udløbet er vandret ned til den Dæmning, man har lavet, for at skabe det nordlige Udløb, vil den blive bortskyllet. Løbet vil vandre videre Sønder paa, og et nyt vil bryde igennem, saa snart Vandstanden i Fjorden bliver højere. Det er altsaa Ministerens egne sagkyndige, der forud have udtalt det og hderligere forudlagt, at naar en Baalandsstorm kom, vilde den, samtidig med at Udløbet flyttede sig, kunne standse hele Udløbet ved at dænge Sand og Sten ned i samme. Det er det, der har fundet Sted i Aar, fuldstændig som det er forudlagt af de sagkyndige, og det er mig derfor aldeles uforstaaeligt, at det høje Ting for nogle Aar siden kunde gaa med til at bevilge 60,000 Kr. dertil. Jeg tillod mig den Gang at henlede Opmærksomheden paa, at alle Fiskere, og navnlig de, som det ærede Medlem fra Ringkøbing talte om, for hvem det gælder om at gaa ud med tilstrækkelig store Fartøjer, maa have et godt Løb baade ud og ind. Fiskerne fra Esbjerg ere alle enige om, at det bedste Fiskeri er Nord for Horns Rev, men det er umuligt at fiske der, uden at sætte sit Liv i Bøve, idet de, naar de gaa op Nord om Horns Rev, og der kommer en Baalandsstorm, ere redningsløst fortabte, fordi de ikke kunne komme ind nogetsteds. Uden om Revet kunne de ikke komme, de maa ind til Ringkøbing, men hvor de ere løbne ud om Morgenen, er der nu maasse sandet til, eller ogsaa har Løbet maasse flyttet sig. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa Hvide-Sande, som altid har mødt Modstand, uagtet det skulde synes, at Kysten selv tegner Stedet, hvor man bør gaa hen, nemlig der hvor Dybdforholdene tillade det, og hvor man kan skære ind i Fastlandet i Stedet for i Sand, og hvor det er notorisk, at man kan faa et Sejlløb uden at ofre en Dre derpaa. Hvis man overlader det til et privat Selskab at skaffe et Sejlløb, vilde det sikkert gøre det med Glæde, naar det blot maatte faa det saaledes indvundne Land der, thi det er af stor Værdi. Man har frygtet Overbømmelser gennem et saadant Sejlløb ved Hvide-Sande under Baalandsstorm, men jeg kan ikke indse, at Vandstanden, fordi Løbet er paa den ene Side i Stedet for paa den anden, skulde kunne drives højere op end Havets Magt alene gør det; thi løbe op ad Bakke plejer Vandet ikke, og er det kommen til en vis